

SLAPEND MEISJE.

stil gezet en wanhopig brengt gij de handen aan de ooren, als daar alwéér, aan den overkant der gracht, die harmonica begint; dan schuift ge nog iets van voor uwe oogen weg, dat hinderde in het ijl-strakke denken aan uw ideale Geliefde — ijst gij niet bij de voorstelling, dat het eens noodig ware, eerst haar skelet in elkaar te timmeren, haar aapachtig doodshoofd op den ruggestreg te plaatsen en met een elletje u van de lengte harer ontvleschde armen en beenen te overtuigen, alvorens gij daar uwe geur-nevelende woorden omheen mocht gaan weven....? Behaagde het u, gij zoudt ongetwijfeld een uiterst pervers en demonisch genie zijn, waarbij Baudelaire als een onschuldig poëetjen terugweek.

De beeldhouwster intusschen... voelt niets van ontzuivering, en nog veel minder van griezelen of duivelachtigheid. Kalmpjes fluitend beweegt ze resoluut rond haren veel overleg en nauwgezetheid vorderenden arbeid, zich

ook niet haastend, want de mogelijkheid moet zijn buitengesloten, dat het „geraamte” niet goed zou wezen, dat het te zwak bleek om de klei-vracht te dragen of ergens buiten uitsteken zou.

En toch, hoe doorverstandelijk die voorbereiding schijnen moge, na enkele maanden zal hier één dier werkelijkheid geworden droomen verrijzen, die méér dan éénige kunstsoortvanden ideëel zijn: de eeuwig-menschelijke vormen, diep-begrepen en ineengebouwd tot een voorwerp-vanschoonheid, dat de zeer stille en vaste uitdrukking is van eenen wijd-ofscherp-ontroerden, doch immer edelen geest.

En daarom: een prachtig, een wel zeer hechte zielskracht vorderend vak, dat van beeldhouwer; een waar-

JOOPIE, MARMER.

bij bedrog van vluchtige emotie's... bedrogen uitkomt, omdat een zich weinig tot smoesjes leenende, degelijke vakkennis den weg moet banen, waarlangs alléén de schoonheid te naderen is.